В ОБОРОНІ СЬВЯТОЇ ПРАВДИ.

Нема гіршого зла, як в орґанізації, — а надто в орґанізації робітничій,соціялістичній— повстають роздори, кириня, клевети та всякого рода вибрики, еґоїстичних одиниць, котрі всегда задля особистого **"Я"**, або в інтересі свого бизнесику, починають нищити партійне житє, натроювати членів одних против других, аби при помочи такої підлої роботи вдоволити свою зарозумілість і улаштувати собі вигідне житє коштом партійних роздорів.

Судьба так хотіла, що і наша У.С.Д.П. в Канаді пережива ла всякого рода такі роздори і наближаєсь до них нині. Недавно що оддихнули свобідніше, що позбулись Крата і его "штабу", а ту нараз мов грім з ясного неба — нова кириня, нові роздори, які безперечно є обчислені на те, щоб допняти всего того про що я раньше згадав. Недавно ще коли наш орґан "Р. Н." був в критичнім положеню і грозив йому упадок — тоді Ів. Стефаніцкий колишній редактор "С. С." а нині "Р. С.", не дуже то турбував ся, як член партії, що орґан наш "Р. Н." над упадком; ні, він в своїх задушевних мріях чекав, або лучше скажу, чигав, щоби як найскорше прийшов конець "Р. Н." ,після чого "С. С." малаб бути певно новим орґаном нашої партії, бо інакше думаю не бувби видавав "С. С." в той час, коли справа "Р. Н." вимагала негайної помочи всїх нас товаришів і нашої енерґічної праці для ратованя його.

Розуміє ся, товариші по цілій Канаді протестувати против роботи Стефаніцкого, протестувала ціла партія, протестував і торонтонський відділ, котрий, чи не найкраще розумів пляни Сефаніцкого. Від заснованя його "сили" аж по нинішний день, коли вже видає "Р. С.", я не чув, щоби він мав колись аґітувати, як член партії за своїм орґаном "Р. Н.", що й повинен був робити. У нас в Гамилтоні, коли засновував відділ, він півсловечком не зга дав новим членам, що наша партія має свій орґан, який повинні робітники, а надто члени партії, читати і ширити; він аґітував тоді тілько за своєю, як кажу, "силою". Кінець кінцем товариші трохи покричали собі і дали спокій йому і його "силї."

Згодом пізнійше він підійшов торонтонських товаришів (тих що протестували колись против його "сили") — витягнув від них гроші на шейри, за ложив вже видавничу спілку і почав видавати "Р. С.". Та і "Р. Н." не судилось бути в тім самім положеню. Викинено з редакції "Р. Н." Крата, котрий прямо був виставив на посьміховиско "Р. Н." і своєю особистою полемікою і босівством в партії і відтак прийшли більше сприяючі часи і наші товариші взялись енерґічно до праці над видвигненем "Р. Н." з его прикрого положеня.

Посипались гроші, як з "мішка", як згадує Стефаніцкий, що й поразило його не мало, бо члени партії не звертали уваги на приватну бизнесову спілку Стефаніцкого, але на партійне майно нас всїх. Деякі товариші, а навіть наш відділ гамилтонський, взяли собі за найвисшу ціль свого обовязку, так попрацювати в користь "Р. Н.", щоб зробити его дневником.

Та не лише наш відділ, але по всїх місцевостях, де замешкують наші робітники, ішла аґітація за поширенем нашого так дорогого орґану "Р. Н." Стефаніцкому було се не понутрі. Щоби якимось способом придушити аґітацію за збиранем фондів на "Р. Н.' між членами і щоби викликати роздори в партії, він напав вперве на редактора "Р. Н.", коли відповідав Гикавому, ліберальному за проданцеви а редакторови "К. Ф." Відповідаючи Гикавому він порівняв його до східного Азіята, що до його релїґійних переконань, а трошки низше, в тій самій статейці, підніс того самого Гикавого о ціле небо висше від редактора "Р. Н." (видко що йому милі вороги робітничої кляси). Редактор "Р. Н." відповів був Гикавому за його антисоціялїстичну базґранину в "Р. Н." і рівночасно заявив, що на будуче нічого не буде поміщувати в сій справі в "Р. Н.", щоб не дати нагоди ліберальним собакам думати, що з ними люди числять ся. Тим самим зробив волю і членам партії, котрі не конче хотілиб, щоб вернула ся кратівщина і сторінки "Р. Н." знова були заповнені всякими лайками і брудами. Та се не сподобалось Стефаніцкому і він далї показує, як то він вміє відповісти Гикавому, з котрим хіба дурень і то патентований,чи слитись може.

Коли опісля т. Навізівський, адміністратор "Р. Н." натякнув дещо про "Р. С." в тім змислї, що воно не згадує ніколи про конечні потреби нашої партії (розуміє ся, що не згадує хто коли видів, щоб в "Р. С." велась аґітація за "Р. Н.") — Стефаніцкого знова здорово вкололо слово правди, і він вже тим разом назвав як редактора "Р. Н." так і его робітників "шахраями публичної опінії" — і сказав, що они "позасїдали добрі "джаби", чим не мало вніс роздору в нашу партію, бо заставив товаришів думати, що може справдї редактор "Р. Н." такий "моцний", що може приймати сам робітників до "Р. Н.", платити їм, платити собі кілько вгодно, (хто їсть фляки то говорить, що кождий однакий), взагалї торгувати грішми.

Я тут не буду розводитись над сею справою, бож товаришам звісно, що пейду ридактори "Р. Н." ухвалила оттавська конференція, а опісля всї члени нашої партії і що не т. Попович а Е. К. приняв т. Навізівського до роботи. Нехайже і Е. К. відповідає за се і Ред. Ком. Товариші дістали фінансове справоздане "Р. Н." і повинні були запротестувати, коли могли найти, що там видались гроші на якісь забаганки Е. К. чи Ред. Ком., або самого редактора.

Ні! Товариші мовчали тоді, мовчать і тепер, коли Стефаніцкий пише в тім змислї, що нашими грішми малиб шафувати деякі партійні товариші. А оно пора обізватись за правду і сказати хто винен і хто говорить брехню. Дальше, щоб досолити адміністраторови "Р. Н." тов. Навізівському і його звідтам викопати, Стефаніцкий кричить, що він запроданець пресвитерії, а "Майк" Буртняк, з Монтреалу (кандидат на складача до "Р. С.") в своїй "Мудрій раді" дописує величезний гріх т. Навізовському, що той довший час до свого батька листа не писав. (Сю справу легко товаришам в Гамилтоні провірити, бо батько Навізівського тепер живе в Гамилтоні під ч. 160 Niagara St.—Ред.) Далї сей "бортило", який так розуміє ся на соц. політиці, як слїпець на барвах, говорить, що соц. політика в Канаді є огидною. Сей панок в своїй дописі згадав, що він приглянув ся нашій роботі, що він колись любив "Р. Н." і його продавав. Не знаю, чия правда, але монтреальскі товариші оповідають, що **сей панок ніколи не продавав "Р. Н." але їздив по Канаді і продавав молитвенники Мостового.** Та Стефаніцкий використовує всякий "стоф", від кого би не було. мовляв, нехай люди за мене говорять, а не я сам.

Що до тої пресвитерії еще і запроданности т. Навізівського, то нехай скажуть Віннипеґські товариші про се на надходячім зїздї. А я скажу від себе,що менаджер "Р. С." М. Єремійчук, котрий з Кратом довів до упадку "Р. Н." є страшнійший для нас, чим адміністратор "Р. Н." т. Навізівський, що до симпатії до пресвитеріян.

Я не знаю, як там коли тов. Навізівський висловив ся в своїх симпатіях до Крата, а що до М. Єремійчука, то я скажу, що він висловив ся передімною ось та: **"я не буду Єремійчуком, коли Крат не буде редактором "Р. Н."**

"Я вже про се постараюсь"!?

Він се говорив не лише до мене, але еще до кількох наших товаришів.

Тепер зважте добре товариші так по щирости, чим тут як раз, М. Єремійчук, той, котрий недавно, ще завзято виступав против Стефаніцкого, а нині подобрав ся з ним для бизнесу, являєть ся в наших рядах, босом нашим, чи дійсним пресвитеріянином.

Стефаніцкий так горлає, що т. Навізівський продав ся пресвитерії, а тут його "штаб" а може й він сам, хотілиб свого Кратуся назад завернути до "Р. Н." на паплюжене нашого орґану.

Лише подумайте трошка товариші, і ви всї Буртняки та Ластівки, і осудїть ту дволичність, наших критиків.

Стефаніцкий помістив і без підставний протест против Е. К. в тім змислї, що ніби Е. К. мав аґітувати против збираня революційного фонду. Се лож! Я не бачив, щоб Е. К. виступав против збірки на революційний фонд, а дав пересторогу, щоб члени посилали фонди на всякі позамісцеві цїли через руки Е. К. після ухвали оттавської конференції.

Я думаю, що не найде ся і одного товариша в нашій партії, котрий бувби против збираня революційного фонду.

Ми тілько хотілиб те, що зберем, вислати на руки приятелїв робочої кляси, а не ворогів.

Що в Торонто революційний комітет перечив ся до кого має вислати гроші, чи до Чхеідзе чи до Мілюкова — се факт, і сего ніколи не закриє ся.

Дальше, я скажу товаришам соц. революціонерам, як торонтонським так і гамилтонським, щоб числили ся трохи на словах, коли атакують Соц. Дем. і кричать "далой їх."

Не забудьте товариші, що книгарня приватної спілки в Гамилтоні, не є партійна анї власнотию нашого відділу, лише кількох товаришів нашого відділу, і наш відділ за се не відповідає, що в тій книгарни продають ся молитвенники, і всяка клерикальна, та буржуазна погань..

Рівнож спільником тих книгарень є і **ваш "революціонер" Стефаніцкий, до котрого ви повинніб вдатись і не чіпатись нас за брудну деморалїзаційну роботу тих своїх прихильників з тою справою.** Нашому відділови дайте спокій, бо він чи не більш боре ся за свої соціялїстичні ідеали, і чи не більше наша революційна Соц. Демократія зробила роботи в Російській Революції.

Дальше, що до редакторів, то я не можу сказати, що Стефаніцкий лучший редактор від редактора "Р. Н.", бо коли остатний переводить щонебудь з чужої мови, то подає дійсного автора твору, колиж знова Стефаніцкий, як показалось, краде чужу працю, а над нею або під нею ставить своє "почесне" імя.

Я сказавби, що в Канаді нема таких визначних високої марки редакторів, тому не треба Стефаніцкому сіпатись і ставити себе так високо, на те, щоб себе осьмішувати.

Я написав, що думав — чув і бачив власними очима, а товариші на з'їздї нехай розберуть і рішать справу як слїд, та хай спитають, о що Стефаніцкому розходить ся: чи хоче сам стати редактором "Р. Н.", чи посадити на редактора "Р. Н." Крата, чи знищити "Р. Н." в користь "Р. С."

Коли буде треба, напишу дещ обільше з поглядів спілковців "Р. С." і "Українських книгарень."

Та бажанем моїм з щирого серця булоб, щоб з'їзд осудив всїх, котрі провинились для нашої партії, її орґану і взагалї соціялїстичної ідеї.

Ваш за партійну карність і порядок, **Іван Левченко.**

У ВІДПОВІДЬ ДІЙСНИМ ШАХРАЯМ ПУБЛИЧНОЇ ОПІНІЇ.

Позвольте менї сказати кілька слів на адресу "бончу" псевдо-соціялїстів, гандлярів з спілки **"Р. С."**

До краю обурють їх брехнї і їх безличність. Тому треба товаришам пригадати **кілька фактів.**

Всїм з товаришів відомо, що ціла партія протестувала проти видаваня "Сьвідомої Сили", котру почав Стефаніцкий видавати тоді, коли партійний орґан "Р. Н." падав. Стефаніцкий не послухав партії і пішов проти її волї на шкоду її орґанови. За се нам треба було Стефаніцкого сейчас викинути з партії, але товариші врештї подумали, що може "С. С." як місячний журнал не пошкодить богато.

Коли "Р. Н." зовсїм підупадав, Стефаніцкий заложив спілку і почав видавати ґазету "Р. С." Товариші знають, що се було зроблено з обрахованем на загибіль "Р. Н." Але в партії були такі порядки, що й тоді Стефаніцкому нїхто нїчо не сказав. Тимбільше після того, як Крат побратав ся з Стефаніцким.

Відтак приїхав на Схід Єремійчук і позакладав в кількох місцевостях книгарнї, для гандлю **молитвенниками, біблїями, клерикальними ґазетами і всякою поганию.** Той самий Єремійчук, права рука Крата, котрого книгарнї Крат вихваляв в "Гайдамаках", злучив свої книгарнї з спілкою "Р. С." в одну спілку, і став менаджером "Р. С." Той самий Єремійчук, котрий недавно ще так виступав проти "Р. С." поки був в "Р. Н." і викидав Стефаніцкого з партії.

Они потягнули за собою ще кількох товаришів, котрі, доки не були членами спілки "Р. С.", або не мали джабів в книгарнях, рішучо виступили проти "Р. С." і Стефаніцкого, бо виділи, що той приватний бізнес наносить шкоду партійному орґанови а навіть партії. Нинї тих кількох товаришів матеріяльно звязані з спілкою "Р. С." і його книгарень і для того свого мізерного бізнесу ідуть проти добра партії і її орґану.

З одного боку Стефаніцкий Єремійчук продають молитвенники, біблії, продавали стосами чорносотенний клерикальний дневник "Америку", поки її допускали до Канади, а з другого, прикриваючись соціялїзмом,лїзуть до нашої партії,щоб серед нас на торговлї соціялїзмом робити бізнес.

Товариші! Чи ви знаєте які соціялїстичні видавництва, або книгарнї, щоб торгували молитвенниками, біблїями, всякими релїґійними фаталашками? (Стефаніцкий певно признає, що се для "темняків" потрібне, так як і щось такого, чого би они бояли ся. — Ред.) Чи може чесний соціялїст таким брудним бізнесом занимати ся?

Але ті "соціялїсти" не позволяли в своїй шапі продавати нашого орґану "Р. Н." Чому?

І яке право мають ті нечесні гандлярі відзивати ся до нашої партії і до наших товаришів, не мовби ся спілка мала щонебудь спільного з нашою партією і за галом товаришів? І як товариші можуть мовчати на підлі брехнї на свій заряд, на своїх партійних робітників, на себе самих і позволяють підкопувати свою власну ґазету? Сеж не є справа т. Поповича або т. Навізівського, але "Р. Н." і нашої партії. Они не боронять партії або партійного орґану перед якимись злими замірами т.т. П. або Н. але боронять свого бізнесу, котрий ми всї недавно признали за такий, що був з обчисленем заложений на шкоду нашому орґанови 'Р.Н.' Они брешуть, бо мають в тім свій приватний інтерес — ті гандлярі молитвенниками, біблїями і всяким иньшим дрантем а рівночасно соціялїзмом.

Миж боремо ся против приватної власности, против приватних бізнесів а особливо против таких брудних приватних бізнесів. Ми передали "Р. Н." з рук приватної спілки на власність партії. Коли спілка "Р С." хоче робити чесну роботу для соціялїзму, нехай передасть "Р. С." на власність партії, а партія, викине нечесне гандлярство молитвенниками, біблїями, сонниками, попівськими ґазетами і пр. пр. і якось поверне сей інтерес на користь партії. А если гандлярі з Торонта, не схотять на се згодити ся і схотять собі дальше свій брудний бізнес робити, то їм не може бути місця в партії. Чесніші товариші зі спілки "Р. С." і книгарень повинні самі про те постарати ся, а коли гандлярі з ними не згодять ся, то найлучше для товаришів, чесних соціялїстів,відобрати свої шейри і вицофати ся з такого бізнесу.

А ну попробуйте се на з'їздї зробити, чи они згодять ся на се, так як колись ті товариші, що вложили свої гроші в спілку "Р. Н." згодили ся віддати "Р. Н." партії і не домагати ся в неї анї цента. Коли они не згодять ся на се, то будемо мати еще один найяснійший доказ, що їм не партійне добро, анї соціялїстичний рух на думці, лише їх бізнес.

Оборонець "Р. Н." і партії
У.С.Д.П. з центра.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "Р. Н."

На руки т. Ів. Бойчука з Веґревіл, Альта зложили слїдуючі товариші:

В. Франчук	0.50
Т. Камінский	0.50
Ст. Порайко	0.50
І. Бойчук	0.25
Ол. Бойчук	0.25

ПОЗІР! ТОВАРИШІ ПОЗІР!

Дешева нагода!

Маю на складі і продаю портрети двох найславнійших наших соц. писателїв і теоретиків соціялїзму:

Карл Маркс величини 16x20 гарно викінчена робота, по **$2.50** з пересилкою;

Фредерік Енґельс тої самої величини, по **$2.50** з пересилкою.

Символ Російської Революції, по величини 14x17 в кольорах, по **$1.25** з пересилкою.

Картки з того самого образа по 13цт. з пересилкою.

Пишіть і замовляйте:

Peter Kowalyshyn,
Box 64
HAMILTON, ONT.

Замовленя без посилки належитости не важні.

ПОШУКУЮ

в дуже важній справі свого знакомого Сема Вакарюка, котрий має перебувати десь в Алберті.

Хто знає його адресу, або він сам, зволить зголоситись до мене. В надгороду за сей труд, оплачу для нього "Роб. Народ" на цілий рік.

Моя адреса:

Nykola Porayko
52 Curtis St.
Winnipeg, Man.

(30, 31, 32).

МОНТРЕАЛ

Д. С. ШКОЛЬНИКІВ П. М.

Український Хироподист

спеціялїст з 12 лїтною практикою лїчить всякі недуги які би вони старі не були. Лїчить найновійшими і найпевнійшими лїкарствами.

Години урядові від 9 рано до 9 вечером.

Поважані Родимці!

Не забувайте, що всякі лїкарства висилаю відворотною почтою, коли тільки подасьте, на що Ви хоруєте. А Ви те дістанете за невеликі гроші.

D. S. SCHOLNIKOFF P. M.
162 Cadieux St.,
Montreal, Canada.

ДОБРЕ ЗНАНА
УКРАЇНСЬКА ГОЛЯРНЯ

містить ся на

142 HIGGINS AVE.

Хто лиш хоче бути по модному обстрижений та старанно обголений

нехай зайде до нас. Тут робить стало трох голярів. Хто раз зайде до нас, буде певно стало ходити а з нашої роботи буде завсїгди вдоволений. Наша адреса:

142 HIGGINS AVE.

в другім бльоку на полудне від Сіпіарської стації.

Й. Шасталь, властитель.

КУПУЙТЕ ОТСІ КНИЖКИ В РЕДАКЦІЇ "РОБОЧОГО НАРОДА":

Розвиток соціялїзму від утопії до науки	15ц
Релїґія розуму	10ц
Добробит і інші оповіданя	10ц
Історія червоного прапора	10ц
Бог в революції	35ц
За землю і волю	25ц
Відокремлене Галичини	12ц
Конець сьвіта	10ц
Наш Прометей	10ц
Червоний Кобзар, найкращі пісні	10ц
Американський Робітник	10ц
Робітнича Читанка	15ц
Біблія капіталїста	10ц
Гори трупів і море крови та сліз	5ц
Золото і нужда в Америці	5ц
Жінка і соціяльне питане	10ц
Соціялїзм а Релїґія	15ц
Важне питане	5ц
Кляса проти кляси	5ц
Дорога до сьвідомости	10ц
Віра і громадські справи	5ц
Календар "Новий Сьвіт"	30ц

Адресуйте так:

ROBOTCHYJ NAROD

Box 3658, (St. B.) **Winnipeg, Man.**

ARCHIVES OF ONTARIO
TORONTO